

midles som en gave fra et menneske til et andet, nøjagtig med samme grundfilosofi, samme grundetik der ligger bag blodforsyningen i Danmark. Det er ikke en vare fra den ene til den anden.

Men der er i forbindelse med formidlingen af informationer og søgning på registre nogle omkostninger, og det er dem, vi dækker, og dem skal vi fortsat dække, som proceduren vil være fremover også.

Det, at Danmark får et register på bare 20.000, er ikke tilstrækkeligt til, at man ved vævsforlidelighed alene tør basere sig på et register på 20.000. Man vil stadig væk for at få så effektiv en sammenlignelighed som muligt også gå ud på det register, som vi søger på internationalt med 5 millioner donorer registreret. Også af hensyn til tiden vil man søge på begge registre.

Til fru Ester Larsen skal jeg sige, at det var finansloven for 2000, og ved finansloven for 2001 var der ingen af partierne, der fremførte konkrete forslag af denne her karakter, heller ikke finansieringer.

Det, der nu sker desuagtet, er, at jeg tager en dialog med Amtsrådsforeningen, med amterne. Især synes jeg, at vi i lyset af, at der ikke er tale om en etablering, men om udbygningen af eksisterende registre, bør snakke med amterne om at få tilvejebragt de skridt, der fører til, at vi får de små 5.000 bloddonorer, der står og er klar til at gå ind i donorregistret, med i et sådant.

Det vil jeg snakke både med Amtsrådsforeningen, amterne og H:S om.

(Kort bemærkning).

**Ester Larsen (V):**

Skal det forstås som et tilsagn fra ministeren om, at man vil skaffe den fornødne økonomi til, at amterne løser opgaven, og at man vil skaffe den i forbindelse med de aftaler, man skal have her i foråret, amterne og regeringen imellem?

Eller er det regeringens holdning, at vi skal ud med tiggerposen? Det er jo private foreninger, der har samlet sammen til en del af den donor-korpsfinansiering, vi har. Vi kan se i Norge, at dér er det Kræftens Bekæmpelses opgave at finansiere det. Er det regeringens holdning, at vi skal bygge på private foreningers indsamlinger?

(Kort bemærkning).

**Birthe Skaarup (DF):**

Nu har den tidligere sundhedsminister udtalt, at det her spørgsmål var et spørgsmål, som amterne må slås om, som der blev sagt.

Men det, jeg ville høre ministeren om, er: Kan det virkelig være rimeligt? Mener ministeren ikke, at det her kan vi altså heller ikke betale os fra, men at vi har et etisk, moralsk problem, hvis vi ikke går ind på lige fod med andre lande?

Vi har ca. 4.500 donorer, der står og venter på at blive vævstypet bestemt, og vi mangler organer i det her land på mange andre områder. Derfor synes jeg, at vi som sagt har et etisk problem, og skal det ikke løses her i Folketinget?

(Kort bemærkning).

**Sundhedsministeren (Arne Rolighed):**

Til fru Birthe Skaarup kan jeg sige, at jeg er helt enig i, at det først og fremmest er et moralsk, etisk problem. Vil vi gå ud og for at sige det rent ud lukrere på de internationale registre og fortsat ikke selv bidrage dertil ved ikke at levere den andel? Der er ikke tale om nogen væsentlig sundhedsfaglig gevinst ved, at vi laver vores eget.

Jeg vil gå så langt som til at sige, også set i lyset af at det i kroner drejer sig om ca. 2 driftsmiljoner om året i et samlet sundhedsvæsen på ca. 50 mia. kr., at det ikke er et væsentligt økonomisk problem, det drejer sig om.

Jeg tror, det drejer sig om at få kigget grundigt på det, få set på nogle af de driftstilrettelæggelser, hvad der er af alternativer og besparelser og få løst nogle af de tekniske ting, der er forbundet med det, og langsomt stille og roligt få bygget op i den takt, ressourcerne måtte komme.

Til fru Ester Larsen kan jeg sige, at den nuværende regering bestemt ikke har noget imod patientforeninger, der på udmærket vis løser mange rigtig gode opgaver både forskningsmæssigt, rådgivningsmæssigt, informationsmæssigt og på mange måder går ind og støtter op omkring det, den offentlige sektor står for, så vi fortsætter gerne et godt og konstruktivt samarbejde med patientforeningerne.

Der var ingen partier, der forudsatte ved drøftelsen af det her forslag ved finanslovforhandlingerne, at der skulle sættes konkrete kroner af ved selve aftalen, så derfor har jeg jo ikke penge med herfra.

Når jeg vil gå ud og drøfte det her med Amtsrådsforeningen og H:S, så er det for at få en drøftelse af, hvilke måder og hvilke veje der kan være fremover. Jeg har ingen penge med, for det har partierne ikke forudsat i den finanslov, der blev vedtaget.